

ולמַעֲבֵד צוּוִיה בְּכָל פֻּקּוֹדִין
הַיּוֹלֶה. וְלִמְרַחֵל מִגְּיָה בְּכָל
פֻּקּוֹדִין דְּלֹא תַּעֲשֵׂה.

וְהִיא אִיהוּ אִישׁ אַמּוֹ וְאַבְיוֹ
תִּירְאָו, וְסִמְיךׁ לֵיהּ
וְאַת שְׁבָתוֹתִי תִּשְׁמֹרוּ.
וּבְקָרָא אַחֲרִינָא וְאַת מִצּוֹתִי
תַּعֲשֵׂה. מִסְטָרָא דְּפֻּקּוֹדִין
דְּעֵשָׂה דְּאִינּוֹ בְּבּוֹד, אַקְדִּים
אָבָא לְאִימָא, וְדֹא יְיָה.
מִסְטָרָא דְּלֹא תַּעֲשֵׂה, אַקְדִּים
אִימָא לְאָבָא, וְדֹא הַיִּי.
וְהִיּוּ בְּבּוֹד אֱלֹהִים הַסְּתָר
דְּבָר. לְאַלְיָן דְּלֹא מִשְׁתְּדַלֵּי
בְּהָאִי בְּבּוֹד, הַסְּתָר דְּבָר
מִנְיִהְגָּה.

וְעַלְיָהוּ אַתְּמָר, (משל ג)
וּכְסִילִים מְרִים
קְלוֹן. אַלְיָן אִינּוֹ עַמִּי הָאָרֶץ,
בְּתַר דְּלֹא מִשְׁתְּדַלֵּי בְּהָאִי
בְּבּוֹד דְּאֹרְיִיתָא, וְאַיְדִּים
אָמְרִין אַבְינוּ שְׁבָשְׁמִים שְׁמֻעָה
קוֹלֵנוּ חֹם וּרְחָם עַלְיָנוּ וְקִבְּלָה
תִּפְלִתָּנוּ. הָא אִיהוּ לִימָא
לוֹן, וְאַם אָב אָנִי אַיהֲ
וְאַבְיוֹ תִּירְאָו, דֹא גּוֹפָא.

דֹא וְאַת שְׁבָתוֹתִי תִּשְׁמֹרוֹ,
תְּרִי וְכֹלָא אַתְּדַבֵּק דֹא בְּדָא,
וְפָאָה חֹלְקִיהּוּן דִּישְׁרָאֵל.
דָבָר אַחֲר וְאַת שְׁבָתוֹתִי
תִּשְׁמֹרוֹ, לְאוֹזָרָה
לְאִינּוֹן דְּמַחְפָּן לְזֹוּגִיְהוּ
מִשְׁבָת לְשָׁבָת, וְהָא
אָזְקִימָנָא, כִּמְה דְּכִתְיבָּ,
(ישעה נו) לְסִרְיסִים אֲשֶׁר
יִשְׁמְרוּ אַת שְׁבָתוֹתִי. מִאן
סִרְיסִים. אַלְיָן אִינּוֹן חַבְרִיָּא
דְּמַסְּרָסָן גַּרְמִיְהוּ כֹּל שָׁאָר
יּוֹמִין, בְּגִין לְמַלְעֵי
בְּאֹרְיִיתָא. וְאִינּוֹן מַחְכָּאָן
מִשְׁבָת לְשָׁבָת. הַדָּא הַוָּא
דְּכִתְיבָּ אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אַת
שְׁבָתוֹתִי, כִּמְה דָאַת אָמַר
(בראשית לו) וְאַבְיוֹ שִׁמְרָא אַת
הַדָּבָר. וּבְגִין כֵּה וְאַת
שְׁבָתוֹתִי תִּשְׁמֹרוּ. אִישׁ אַמּוֹ
וְאַבְיוֹ תִּירְאָו, דֹא גּוֹפָא.

וְאֵת שְׁבָתוֹתִי תִּשְׁמַרֹּג, דָא נְפִשָּׂא. וְכֹלֶא אֲתִדְבָּק דָא בְּדָא. זְפַאַה חֹלְקִיהּוֹן דִּישְׁרָאֵל.

כִּבְודִי, אֵיה אֲשֶׁתְדָלוֹתָא דְלָבָונָא אֲוֹרִיָּתָא, וּבְפֻקּוֹדִין דִּילִי, לְמַעַבְדֵ צְוִוֵי, דְמָאוֹן דְלָא יְדַעַ בְּצְוִוֵיהָ דְמָאִירִה, אֵיךְ יַעֲבִיד לִיה.

בר מְמָאוֹן דְשָׁמָעַ מְחַכְמִים וּעֲבִיד, וְהָאֵי אֵינוֹ דְקַבֵּיל גַּעַשָּׁה וּגְנַשָּׁם. וְעַם כָּל דָא, מְאוֹן דְלָא קַבֵּיל מְפָאִירִה, אֶלָּא מְשִׁלְוחִיהָ, אֲיָכָא אֲפְרִישׁוֹתָא. וּמְאֵי אֲפְרִישׁוֹתָא אֵיתָ בֵין דָא לְדָא. דָהָא בְּתִיב, מְשָׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסְנֵי, וּלְבָתְרָה וּמִסְרָה לִיהְוֹשָׁעַ. אֲנָא קִבְּלָנָא, וּלְבָתְרָה מּוֹסְרָנָא לְכָלָהִי. וְהָכִי מְאוֹן דְמַקְבֵּל מְאַחֲרָא, בְּקִבְּלָת סִיחָרָא וּכְכַבְּדָא מְשִׁמְשָׁא, וּבְהָאֵי קִבּוֹל אַתְמָלִי. וּמְאוֹן דְמַקְבֵּל יְכִיל לְאַסְתְּלָקָא מְנִיהָ נְבִיעָו, בְּמַה דְתַזְוִינָא בְשִׁמְשָׁא וּסִיחָרָא, דְאַסְתְּלָקָת נְהֹרָא דְלָהּוֹן, בְּלִילִיאָ, דְלָא נְהִיר שִׁמְשָׁא, אֶלָּא בְּיִמְמָא. וּסִיחָרָא בְּלִילִיאָ.

וְאֵי תִּמְאַדְהָוָא נְהֹרָא דְסִיחָרָא מְשִׁמְשָׁא אֵינוֹ, דָאָף עַל גַּב דְאַתְבִּנִישׁ, נְהִיר בְּסִיחָרָא וּכְכַבְּדָא, הָא חַוִּינָן מְסִטְרָא אַחֲרָא בְּלִקְיָתָא דְסִיחָרָא וּשְׁמִשָּׁא דְאַסְתָּלָקָא נְהֹרִיָּה, וּאֲשַׁתָּאָרוּ בְּנוּפָא בְּלָא נְשִׁמְתָּא, דָאֵית אַדוֹן עַלְיָהָם מְחַשֵּׁיךְ מְאֹרִיָּהָם. אַכְל עֲקָרָא דְנְהֹרָא, הָהּוּא אַתָּר דְגַבְיוּעָ דְלִילָת פְּסָקָ לְנְהֹרָא דִילִיהָ, וְלֹא אֵיתָ עַלְיָה אֶלְהָא אַחֲרָא לְמַפְסָקָ מְנִיהָ נְהֹרִיָּה.

וְעַלְתָּה הַעֲלוֹת, בְּתַר דָאָנָתָה תִּמְןָ, לִית פְּסָקָ לְנְבִיעָו דְנְהֹרָא דְאֹרִיָּתָא. יְהָא רְעוֹא דִילְךָ דְלָא תָוֹזֵעַ מְאָבָא וְאִמְאָדָה, וְלֹא מְבָנוֹי. וְהָכִי מְאוֹן דְאַמִּיתָ גְּרָמִיהָ עַל אֹרִיָּתָא, דְהָיָא יְקָרָה, אַתְקִיָּמָת בָּיהָ, וְלֹא מַפְסָקָת מְנִיהָ. מַה דְלָאוֹ הָכִי, מְאוֹן דְלָא יִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, אֶלָּא אָפָעַל גַּב דְעַבְדֵ צְוִוֵי חַכְמִים, אֵינוֹ שִׁמְשָׁא

דָּלְהוֹן, עֲבֵד וְלֹא בֶן, אָבֵל אִי אִיהוּ מִהִמְנָא, מַאֲרִיה אַשְׁלִיט לֵיהּ בְּכָל דִּילִיהּ.

אָבֵל מֵאָנוּ דָּלָא אַשְׁתָּדֵל בָּאוּרִיתָא, וְלֹא מִשְׁמֵשׁ חַבְמִים, לִמְשָׁמָעּ מִנְיִיחּוּ פְּקוּדִין, לְקִיּוּם גַּעַשָּׂה וְגַשְׁמָעּ. אָלָא דָּסְרָה וְעַבְרָה עַל לֹא תַּעֲשֵׂה, אִיהוּ שְׁקִיל לְאוּמִין דַּעַלְמָא עַזְבָּדִי עַבְדָּה זֶרֶה, בְּנוּי דְּסֶמֶא"ל וְנֶחֶשׁ, דָּאַתְמָר בָּהָג (משל' ג) וּבְסִילִים מְרִים קָלוֹן, דָּלָא בָּעוּ לְקַבְּלָא אוּרִיתָא, דָּכָל דְּלִית בֵּיהּ תּוֹרָה, לִית בֵּיהּ כְּבֻוד.

דָּאַתְמָר בָּהָם (משל' ג) בְּבּוֹד חַבְמִים יְנַחַלְגּוּ.

וְעַם בָּל דָּא מַאֲרִי מַתְיַבְּתָא, לֹא בָּל בְּבּוֹד שְׁוֹהָ, דָּהָא (מלאכ' א) בָּן יְכַבֵּד אָב וְעַבְדָּ אָדוֹנִיוּ. בָּן יְכַבֵּד, עַל מִנְתָּה דָּלָא לְקַבְּלָא אָגָּרָא, אָבֵל מִצְוָה הוּא בְּבּוֹד אָבָא וְאִימָא. וְאֵי לֹא בְּעֵי לְמַעַבְדָּ צְוּוִיהָ, יְכַתֵּשׁ לֵיהּ אָבָא וְאִימָא, עַד דִּיעַבְדָּ עַל בְּרָחִיהָ. וְאֵי הוּי בָּרָא רְבָרָבָא, בֵּית דִין בּוֹפִין לֵיהּ. דָּאֵי לֹא בְּעֵי לְמַעַבְדָּ מָה בְּתִיבָּ בֵּיהּ, (דברים כא) בָּנָנוּ זֶה סּוֹרֵר וּמוֹרָה אַיְגָנוּ שׁוֹמָעַ בְּקוֹלִינָג, וְדָגִין לֵיהּ בְּסִקְיָלהּ. אָבֵל עַפְּד דִּמְשְׁמֵשׁ עַל מִנְתָּה לְקַבְּלָ פְּרָסָם, אֵי לֹא עַבְדָּ צְוּוִיהָ דְּרָבִיהָ, מַאֲרִיה אַעֲבָר לֵיהּ מְנוּ בִּיתִיהָ, וְיַטּוֹל אַחֲרָא. מָה דָּלָא הוּה יְכַל לְמַעַבְדָּ הַכִּי לְבִרִיהָ, אָלָא אֵי יְעַבְדָּ צְוּוִיהָ אוּ יְקַטּוֹל לֵיהּ.

אָמַר לֵיהּ בְּוַיְצִינָא קְדִישָׁא, מֵאָנוּ גָּרִים דָּלָא יְעַבְדָּ צְוּוִיהָ, הַזָּאיל וּבִרִיהָ הוּא. אָמַר רְעֵיא מִהִמְנָא, וְדָאֵי תְּעַרְוָתָה דְּרָעָ, וְרוֹא דָא גָּרִים לִיְשָׁרָאֵל, לִמְחַטֵּי גַּבֵּי אָבוֹהוֹן דְּבָשְׁמִיא. וְרוֹא דָא, (תהלים ק) וַיְתַעֲרַבּוּ בָנָים. וְדָא גָּרִים קְטוֹלָא לִיְשָׁרָאֵל, וְחַרְבָּבִי מִקְדְּשָׁא. וּבָנִין דָא, אֵין מִקְבְּלִים גָּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחָ, אָלָא (דברים לג) בְּדָר יְנַחַנוּ וְאֵין עַמוּ אֵל נִכְרָ.

דִּיְשָׁרָאֵל אֵינוֹ מְאַלְנָא דְּחֵי, עֲבֵד טֹוב וְעַבְדָּ רָע, מִסְטָרָ

דָמְטְטוֹן עָבֵד טוֹב, עָבֵד נָאָמֵן לַרְבִּיה. עָבֵד רַע סְמָאָלֶל. מִאן
הָאִיהוּ מַאֲילָנָא דְחִי, אִיהוּ בֶן הָעוֹלָם הָבָא, בֶן מִסְטְּרָא דְבָנַיְה,
בֵיןְיָה. וַיַּרְיָת מִלְכֹותָא דְאִיהִי הָא. וְאַיְדֵי יְרִית לָהּ. אַיְדֵי עַבְדִּי צְנוּנִיה
דָאָבָא וְאַיְמָא, בְּגַנְיָן הָאִיהוּ מִלְכֹותָא מִצּוֹת הַפְּלָךְ, וְעַלְיָה אַתְּמָרָ
(אסטר ג) מְדוֹעָ אַתָּה עֹבֵר אֶת מִצּוֹת הַפְּלָךְ. אִיהִי מִצּוֹה, וְצְנוּנִיא
דְמִלְכָא עַל עַשְׂהָה וְלֹא תַעֲשָׂה.

מִצּוֹה מַדְאָרִיָּתָא, דְאִיהִי תִּפְאָרָת. וְהַבָּא לִית תִּפְנִין פְּרוּדָא,
קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אָמָת, תּוֹרָתוּ תּוֹרָת אָמָת, אִיהִוּ תּוֹרָתוּ
וּמִצּוֹתוֹ. בְּגַנְוָנָא דְבִינָה, תּוֹרָתוּ וּמִצּוֹתוּ דְחִכְמָה. דָאִית תּוֹרָה
דְבָרִיאָה, וְחִכְמָה דְבָרִיאָה, וּבִינָה דְבָרִיאָה, וְהַכִּי בְּכָל מִדּוֹת.
בְּהָאי, יְכִיל בֶּן בְּהָאי אָרִיָּתָא, לְמַהְוֵי בְּלֹא מִצּוֹה, וּמִצּוֹה בְּלֹא
תּוֹרָה בְּפְרוּדָא. וּמַהְכָּא, (דף פ"ג ע"א) בֶן סּוֹרֵר וּמוֹרָה. אַבְלָל מִסְטְּרָא
דְאַצְּילּוֹת, לִית אָפְרִישָׁוֹתָא, תִּפְנִין, וּבֶן מִתְּפִנָּן אֵין חַטָּא בָא עַל יְדוֹ
וְלִית בָּהּ עַוְגָשׂ וְלֹא שְׁבָר וְלֹא מִיתָה.

וּבְגַנְיָן דָא, אָרִיָּתָא דָא אֲילָנָא דְחִי, שְׁבָר הָעוֹלָם הָבָא, וְאֲילָנָא
דָא, אֲילָנָא דְחִי אַתְּקָרִי, וְאַתְּקָרִי הָעוֹלָם הָבָא, וְלֹא
אַתְּקָרִי בֵיהּ שְׁבָר. בְּגַנְיָן הָאִיהּוּ בֶן. מִתְּפִנָּן, לֹא אַשְׁתַּדֵּל בְּאָרִיָּתָא
לְקַבְּלָא אָגָּרָא, לֹא בְמַעַשָּׂה וְלֹא בְדִיבּוֹר וְלֹא בְמַחְשָׁבָה.

אַתָּה בְּזִינָא קְדִישָׁא, לְנַשְׁקָא לִיהּ יְדִיה. אָמָר, וְדָאִי אַנְתָּה הוּא
בֶן מִתְּפִנָּן, בְּרִיּוֹנָא דְבָרָא בְּוֹרָא דְילִילָה, תִּפְאָרָת בְּרָא
דָאָבָא וְאַיְמָא עַלְאָה, אַצְּילּוֹת דְילִילָה בְּלֹא הַפְּסָקָה, לֹא קְדֻמָּךְ
בְּרָא אַחֲרָא, לֹא בְמַחְשָׁבָה, וְלֹא בְדִבּוֹר, וְלֹא בְמַעַשָּׂה. אָמָר
רַעַיָּא מַהְיָמָנָא, וְאַנְתָּה, וְחַבְרִיאָא, וְרַאשִׁי מַאֲרִי מַתִּיבְתָּאָן,
דְמַזְמָנִין הָכָא, אַתָּה, בְּלֹא הַפְּסָקָה כָּלָל, וּבְלֹא תַעֲרוֹבָת. נַשְׁקָא
בְּלֹהוּ דָא לְדָא, וְאַשְׁתַּמְדּוּ בְאַחֲרָה, וּבְכָוֹן.

פתח רבי שמעון ואמר, עם כל דא, ברא בוכרא חיבין כל אחוי בickerיה, דהא בתיב (שמות כ) פבר את אביה, ואוקמו רבנן, את לרבות אחיך הנadol. ואפילו מבל סטרא איהו מפרש עלך באורייתא, בשג"ם זה הכל. ולא הוה לאדם קדרמהה ברא קדרמהה מגניה, ואוקמו רבנן, בשג"ם, זה משה. דברא מלכאה בכל אחר, אנט בוכרא מסטרא דאלנָא דחמי דטווב ורעד, אנטה הוה טוב. (בוכרא) הרא הוא דכתיב, (בראשית א) וירא אלhim את האור כי טוב, (שמות ב) ותרא אותו כי טוב הוא.

ומתפּן קרא יתך קודשא בריך הוא עבד נאמן. לברר סלייקת לממי מלכאה, הרא הוा דכתיב, (דברים לג) ויהי בישורון מלך. לברר בן בית לעילא. מלך מסטרא דמלכות דבריאה. בן בית, מסטרא דבינה דבריאה. בן אנט מלך, מסטרא דאלנָא דמלכות דאצלות. בן בית, מסטרא דב"ז י"ה, תפארת דאצלות, ובאה חולקה. ומאן גרים לך דא, בגין דاشתכלותך בתורה ובמצוות, ליתך קודשא בריך הוא ושביגתיה, לאעלא מלכאה על אהריה, ועל משריכתיה לעילא, ועל ישראל לתחאה. בגין בך (ס"א ובגינך) ירתין בלהו נשמתין דאצלות מגניה, ואתקראיו בגין דיליה, משם ידו"ר דאצלות, דלית תפן פרוד וקצוץ. דבקדמיה אתרמר בהו בגין לך קודשא בריך הוא ושביגתיה, מצד יהו"ה דבריאה, לאתרמר ביה בראתינו יצרתינו. אף עשותיו, ובן בגנים לידו"ר דאצלות.

ובה אתקאים פקודא, דאייה מצוה על ישראל, להעמיד עליהם מלך. הרא הוा דכתיב, (דברים י) שם תשים עלייך מלך. ואתקאים בך (דברים לג) ויהי בישורון מלך, כד בקדמיה. ובלהו מתנהגין אברך, באברין דמתנהגין בלהו בתנוועה דנסמטה,

דָא תְפַשֵּׂטָא עַל כָּל אָבָר. בְּגַין דְכַתֶּר עַלְיוֹן אֲנֵת תְהָא מַעֲוָר
בֵּיה, דְבִיה עַלְתָּה הַעֲלוֹת אִיהוּ בְּפִתְרָה עַל כָּלָא, טְמִיר וְגַנְיוּ מַלְגַּנוּ
מְגַנְיה. וְמַגְנִיה אַתְפַשֵּׂט עַל כָּל סְפִירָה, וּמַסְהָר לֹזֶן לְמַהְוִי דָא רַב,
וְדָא זַעַיר, וְדָא בִּינְנוּנִי, וְאֲנֵהִג לֹזֶן לְרַעֲוָתִיה, וְגַהְיֵר בָּהּוּ, וּמַקְשֵׁר
לוֹזֶן, וּמַיְחֵד לוֹזֶן.

הַכִּי אֲנֵת תְהָא מְנֵהִג לִיְשָׁרָאֵל, בְּכָל מַדּוֹת טְבִין דִילִיה, וְתַסְדֵּר
כָּל חָדְרָה בְּדָחֵי לִיה, הַבָּכָור בְּבָכָורתָהוּ, וְהַצָּעִיר בְּצָעִירָתוּ,
וּבִינְנוּנִי בְּפּוֹם דָרְגִיה. וְתַקְשֵׁר לוֹזֶן קָשָׁר אָחָד לְגַבֵּי אֲבוּהָזֶן
דְבָשְׁמִיא. לְמַהְוִי בְּלָהָו בְּשָׁפָה בְּרוֹרָה, לְבָרְכָא לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא. וּלְקָדְשִׁיה, וּלְיִיחִידִיה, בְּדָרְגָא דִילִיה, בְּמַחְשָׁבָה דִילִיה,
בְּאַצְילּוֹת דִילִיה, דְאַתְקִים בְּהָ (בְּמַדְבֵּר יָא) וְאַצְלָתִי מִן הָרּוּחַ אֲשֶׁר
עַלְיךָ וִשְׁמַתְיִי עַלְיכָם. קוֹם אַתְעַר בְּפֻקְודָא, לְהַבְּרִית וּרְעוֹ שֶׁל
עַמְלִיק. (פרשת תצא ר' פ"א ע"ב שיר לנשא קמ"ה ע"א)

(וַיָּקֹרֶא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֲבֹיו תִּרְאֵנוּ וְנוּזֵנוּ פֻקְודָא דָא, לְכַבֵּד אָב וְאַם,
דְאַצְטְּרִיךְ בָּר נֶשׁ לְמַדְחָל מַאֲבּוֹי וּמַאֲמִיה, וְלְאַזְקִיר לוֹזֶן.
בְּמַה דְאַצְטְּרִיךְ בָּר נֶשׁ לְאַזְקִיר לִיה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. מַסְטָרָא
דְרֹוֹחָא דִיהְבָּבָנְגִיה. וְלְמַדְחָל מְגַנְיה. הַכִּי אַצְטְּרִיךְ לִיה לְאַזְקִיר
לְאַבּוֹי וּלְאֲמִיה, מַסְטָרָא דְגַוְפָא דִילִיה, וְלְמַדְחָל מְנַהּוֹן, דְהָא
אַינְנוּ מַשְׁתַּתְפִּין בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְעַבְדֵי לִיה גַוְפָא, וְהַזְּאוּיל
וְאַינְנוּ שַׁוְתִּפִּין בְּעַזְבָּא, לִיהְוּ שַׁוְתִּפִּין בְּדָחֵילִי וַיְקָרָא.

בְּגַנוּנָא דָא, נֶשׁ שַׁוְתִּפִּין אַשְׁתַּבְחוּ לְעַילָא בְּרֹזָא דָאָדָם. אָדָם
קְדֻמָּא, אָף עַל גַב דְגַוְפָא דִילִיה הָוּה מַעֲפָרָא, לְאוֹ
מַעֲפָרָא דְהָבָא הָוּה אֶלָא מַעֲפָרָא דְבִי מַקְדֵשָׁא דְלָעַילָא. אָבָא
וְאִימָא אַשְׁתַּבְחוּ, וּמַלְכָא עַלְאהָ אַשְׁתַּתְפָה בְּהַדְרִיהָו, וְשַׁדְרָבָה בֵּיהָ
רוֹחָא דְתַחִי, וְאַתְבָּרִי. וּבְגַנוּנָא דָא, אַשְׁתַּבְחָה בָּלָא עַילָא וְתַתָּא.

ועל דא אצטראיך ליה לבר נש למדחן לקודשא בריך הוा,
ולמדחן לאבוי ולאמיה.

בסתורי תורה, אדם קידמא לא הוה ליה מהאי עלמא כלום. חד
צדיק עבד שמושא בנוקביה, ואתעביד מההוא שמושא
נופא חרא, דנהירו דיליה יתר מכל איןון מלאכין שליחן
לעילא. וכד אתברי ההוא נופא מלכא עלאה, שדר בהhoa
צדיק כ"ב אתוון, ואשתתף בהדרייחו, ונפק לעלמא.

ביין דנפק, חמו ליה שם שא וסירה, ואסתימו (דף פ"ג ע"ב)
גהורייה, דתפוחא דרגליה אחישך גהורה דלהוזן. Mai
טעמא. בגין דמעובדא דشم שא וסירה עלאה נפק. בגין דחתא,
אתחש, ואזעיר גרמייה, ואצטראיך לנופה אחרא במשבא
ובבשרא. דכתיב, בראשית י"ג ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו
בתנות עור וילבישם. בהhoa שמושא דעבד ההוא צדיק
בנוקביה, לא אשכח מקדמת דנא, ולבתר דנא, דהא עד לא
נפק לצורף אומנא.

עד דאתא חנוך, וגטיל ליה קודשא בריך הוא מארעא, ואבריר
פסולת וכסטורא מבספה, וכן בכל איןון צדיקין די
בארעה. לבתר אתתקון ההוא אחר, ואתעבידו רוחין ונשפתין
בשמייחו ונופה מותא בארעה. ועל דא בשותפו דלעילא
וותהא, בר נש אני לעלמא, ואצטראיך למדחן לאינון שותfine,
ולאokiר לוון, במה דאתמר (ע"כ רעייא מהימנא)

זהר

(ויקרא יט) אל תפנו אל האלילים ואלֵהי מסכה לא תעשו
לכם. רבבי חייא פטה, (דברים ט) אל תפנ אל קשי העם

הזה וגו'. אל תפן. וכי מאן הוה דיבר מלפआ, אל תפן.
זהא כתיב (איוב לד) כי עיניו על דברי איש. וכתיב (ירמיה כג)
אם יסתיר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי', זהא
בכלא אשגה קודשא בריך הוה וכל עובדין מסתכל,
ועיל בדין על כלחו, אם טוב ואם ביש, כמה דעת
אמר, (קהלת יב) האלהים יביא במשפט על כל בעלם אם
טוב ואם רע. ומזה אמר אל תפן.

אלא, כמה בעי בר נש לאסתمرا מחוואי, בגין דלא
יחטי קמי מלפआ קדישא. תא חזוי, בר נש דעבד
מצוה, היה מצוה סלקא, ורקיימא קמי קודשא בריך
הוה, ואמרה אנא מפלניא דעבד לי. וקודשא בריך הוה
מנוי לה קמיה, לאשכחא בה כל יומא לאוטבא ליה
בגינה. עבר על פתגמי אוריתא, היה עבירה סלקא
קמיה, ואמרה אנא מפלניא דעבד לי, וקודשא בריך
הוה מנוי לה, ורקיימא תמן לאשכחא בה, לשיצאה ליה.
הדא הוה דכתיב, (דברים לט) וירא יי' ויבאץ מפעס בינוי
ובנותיו. מהו וירא. היה דקיימא קמיה.

tab בתשובה, מה כתיב. (שמואל ב יב) גם יי' העביר חטאך
לא תמות. דאuber היה חובה מקמיה, בגין דלא
יסתכל ביה. לאוטבא ליה. ועל דא אל תפן אל קשי העם
זהה ואל רשות ואל חטאתו. אמר רבי יוסי, וכן מהכא
משמע, דכתיב, (ירמיה ב) נכתם עונך לפני.

רַבֵּי יוֹסֵי זַעֲירָא, עַל קְמִיה֙ דָּרְבֵּי שְׁמַעַן יְוָמָא חד,
אֲשֶׁר חִיָּה דְּהֹהָה יִתְּبּוּ וּקְאָרִי, כְּתִיב, (בראשית ג) וַיֹּאמֶר
הָאָדָם הָאָשָׁה אֲשֶׁר נָתַתْ עַמְּדִי הִיא נְתָנָה לִי מִן הַעַז
וְאַוְלָל. מִשְׁמָעַ דָּאָדָם וְתוֹהָה כְּחַדָּא אַתְּבְּרִיאָו, וּבְגַוְפָא
חַדָּא. דְּכִתְיבָא אֲשֶׁר נָתַתْ עַמְּדִי, וְלֹא כְּתִיב אֲשֶׁר נָתַתْ לִי,
אָמַר לִיהְיָה, אֵי הַכִּי, וְהַכִּתְיבָא (שמואל א א) אָנָּנוּ הָאָשָׁה הַגְּצַבָּת
עַמְּבָה בָּזָה. וְלֹא כְּתִיב הַגְּצַבָּת לְפָנֵיךְ. אָמַר לִיהְיָה, אֵי
כְּתִיב הַגְּנַגְתָּעַמְתָּ עַמְּדָה, הוּא אָמִינָא הַכִּי, כְּדִכְתִּיב אֲשֶׁר נָתַתْ
עַמְּדִי, אָבֵל הַגְּצַבָּת כְּתִיב.

אָמַר לִיהְיָה, וְהָא כְּתִיב (בראשית ב) וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב
הַיּוֹת הָאָדָם לְבָדוֹ אֲעַשָּׂה לוֹ עֹזֶר בְּנֶגְדוֹ. אֲעַשָּׂה לוֹ
הַשְׁתָּא. אָמַר לִיהְיָה הַכִּי הַוָּא וְדָאִי, דָאָדָם לְבָדוֹ הַוָּה, דְלֹא
הַוָּה לִיהְיָה סְמֵךְ מִפְוָקְבִּיהָ, בְּגַין דְּהֹות בְּסֶטֶרֶוּי כִּמָּה
דְּאוֹקִימָנָא. וּמָה דָאַמְרָ אֲעַשָּׂה לוֹ עֹזֶר, הַכִּי הַוָּא, דְלֹא
כְּתִיב אָבְרָא לוֹ עֹזֶר, בְּגַין דְּכִתְיבָא, (בראשית ה) זָכָר וּנְקָבָה
בְּרָאָם. אָבֵל אֲעַשָּׂה כְּתִיב. וּמָהוּ אֲעַשָּׂה. אַתְּקָוֹן. מִשְׁמָעָ
דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא נְטִיל לָהּ מִסְטֶרוּי, וְתָקִין לָהּ
בְּתָקִונָא, וְאִיתֵּי לָהּ קְמִיהָ. וּבְדִין אֲשֶׁתְּמַשָּׁ אָדָם
בְּאַגְּתָתִיהָ, וְהַוָּה לִיהְיָה סְמֵךְ.

וְתַגְיִבָּן, שְׁפִירָו דָאָדָם קְדִתְרָא דְקִיטְרָא עַלְאָה, מִזְיָהָרָא
דְגַהְרָא. שְׁפִירָו דְתִוָּה, דְלֹא הוּוּ יְכַלֵּין כָּל בְּרִין

לאסתכלא בה. ואפִילוּ אָדָם לֹא הוּא אָסְתַּכֵּל בָּה, עַד
הַהוּא זָמָנָא דְחַאֲבוֹן, וְאַעֲדִיאָת (ס"א וְאַזְעִירָת) שְׁפִירָו דְלַהֲוָן.
כִּדְין אָסְתַּכֵּל בָּה אָדָם, וְאַשְׁתַּמְדֵעַ בָּה לְשִׁמְשָׁא בָּה. הַדָּא
הַנְּאָ דְכַתְּבָב, (בראשית ז') וַיַּדַּע אָדָם עוֹד אֶת אַשְׁתָּו. וַיַּדַּע:
בְּכָלָא. וַיַּדַּע: בְּתַשְׁמִישׁ. וַיַּדַּע: דְאַשְׁתַּמְדֵעַ בָּה וְאָסְתַּכֵּל
בָּה.

וְתַגְיבָּן, אָסִיר לֵיהּ לְבָר נְשׁ לְאָסְתַּכֵּל אַבְשָׁפִירָו
דְאַנְתָּתָא, בְּגִינַּן דְלָא יִתְיַיַּה בְּהַרְהֹרָא בִּישָׁא,
וַיַּתְעַקֵּר (דף פ"ד ע"א) לְמַלְחָא אַחֲרָא. וּכְךָ הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן
עֲבִיד, כִּדְ הוּא אָזִיל בְּמַתָּא, וְהַוּ חֶבְרִיא אָזְלִין
אֶבְתָּרִיה, וְחַמָּא לְאִינְתוֹ שְׁפִירָאן, מָאִיךְ עִינְיהָ, וְהַוּ
אמָר לְחֶבְרִיא אֶל תִּפְנוּ.

וְכָל מָאן דִיסְתַּכֵּל בְּשְׁפִירָו דְאַנְתָּתָא בִּימָמָא, אַתְּיָ
לְהַרְהֹרִי בְלִילִיא. וְאֵי סְלִיק הַהוּא הַרְהֹרָא בִּישָׁא
עַלְיוֹיה, אַעֲבָר מִשּׁוּם וְאֶלְהִי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֵׂו לְכֶם. תָּו,
אֵי שְׁמֵשׁ בְּאַנְתָּתִיה בְזָמָנָא דְסְלִיק בֵּיהּ הַהוּא הַרְהֹרָא
בִּישָׁא, אִינְון בְּנִין דְאַוְלִידָו אֶלְהִי מִסְכָּה אַקְרוֹן. וְעַל דָא
בְּתִיב, (וַיָּקָרָא יט') אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים וְאֶלְהִי מִסְכָּה לֹא
תַעֲשֵׂו לְכֶם. רַבִּי אָבָא אָמָר, אָסִיר לֵיהּ לְבָר נְשׁ
לְאָסְתַּכֵּל בְּאָלִילִי עֲבוֹדָה זָרָה, וּבְגַנְשִׁי דְעַמִּין, וְלֹא
לְאַתְּהַנְּגִיא מִפְּיִיהִי, וְלֹא לְאַתְּרְפָּאָה בָהּ, דְאָסִיר לֵיהּ לְבָר
נְשׁ לְאָסְתַּכֵּל בָּאָתָר דְלָא אַצְטְּרִיךְ.

רַבִּי אָבָא פָתֵח, (תהלים פו) פֶגֶה אַלְיִ וְחַפְנִי תְבַה עַזְך
לְעַבְדֶךָ, פֶגֶה אַלְיִ וְחַפְנִי, וּכְיַ לְאַ הַוָה לְיִהְ לְקֹדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא בְעַלְמָא שְׁפִירָא כְדוֹד, דָאַיהֲ אַמְרָ פֶגֶה אַלְיִ
וְחַפְנִי. אַלְאַ הַכִּי תְגִינֵן, הַוָד אַחֲרָא אִיתָ לְיִהְ לְקֹדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא, וְהַוָא מִמְנָא עַל פְמָה אַוְכְלוֹסִין עַלְאַין
וּמִשְׁרִין. וּכְדַבֵּעַי קֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְרַחְמָא עַל עַלְמָא,
אַסְתָּפֵל בְהָאִ דָוד, וּנְהִיר לְיִהְ אַגְפֵין, וְהַוָא נְהִיר
לְעַלְמַין, וְחַיִיס עַלְמָא.

וּשְׁפִירָו דְהָאִ דָוד, נְהִיר לְעַלְמַין בְּלָהִו, רִישִׁיה
גִילְגָּלְתָא דְדַהָבָא, אַתְּרַקִּימָת בְשַׁבָּעָה
תְכִשְׁיטִי זִיבִין דְדַהָבָא. וְהָא (תיקון קב"ב, יתרו ע"ג) אַוְקְמוּה.
וְחַבִּיכּוֹתָא דְקֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְקַבְּלִיה, וּמִסְגִּיאוֹת
רְחִימָוֹתָא דִילִיה גְבִיה, אַמְרָ לְיִהְ לְקֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
דִיחְדָר עִינּוֹי לְקַבְּלִיה, וּסְתַבֵּל בְיה. בְגִין דְאַיְנוֹ שְׁפִירָן
בְכָלָא, כְמָה דָאת אַמְרָ, (שיר השירים ו) הַסְבִּי עִינּוֹי מִגְגָדִי
וְגוֹ. הַסְבִּי עִינּוֹי מִגְגָדִי דְבָשְׁעַתָּא דְאַלְיַין עִינּוֹין
מִסְתַבְלִין בְיה בְקֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְדַין מִתְעַרְיוֹן בְלִבְיה
קָסְטִין דְבָלְסְטָרָאִי, בְרִיחִימָוֹתָא עַלְאָה, וּבְסִגְיאוֹת
שְׁלַהוּבִיתָא דְרִיחִימָוֹ עַלְאָה לְגִבְיה, אַמְרָ הַסְבִּי עִינּוֹי
מִגְגָדִי, אַסְחָר עִינּוֹי לְסֶטֶר אַחֲרָא מַגִּי, דְאַיְנוֹ מַזְקִידִין
לִי בְשִׁלְחוּבִי רְחִימָוֹתָא. וְעַל דָא כְתִיב בְיה בְדוֹד, (שמואל

א (טז) והוא אֲדָמֹנִי עם יפה עינים וטוֹב רָאִי. וּבְגִין הַהוּא דָוד עַלְּהָ שְׁפִירָא, רְחִימָנָא וְתֵיאוּבָתָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַדְבָּקָא בַּיְהָ. אָמֶר דָוד פְנֵה אַלְיִ וְחַגְבִּי.

כְּגֻוּבָּא דָא, (בראשית כז) וַיֹּאמֶר רַא חֶרְחֶם בְּנֵי בְּרִיחָ שְׂדָה אֲשֶׁר בְּרָכוּ יְיָ. מִשְׁמָעָ דָעַל עַמִּיהָ עִם יַעֲקֹב גַּנְתָּא דַעַדְן, דָאַיהוּ שְׂדָה דַתְפּוּחִין קְדִישִׁין. וּכְיֵה יַכְלֵי גַּנְתָּא דַעַדְן לְאַעֲלָא עַמִּיהָ, דָהָא גַּנְתָּא דַעַדְן בְּמַה רַב הַוָּא בְּפּוֹתִיא וּבְאַרְכָּא. בְּמַה זִיגְנִין דְבִּיתִין עַלְאַיִן קְדִישִׁין, דְרָגִין עַל דְרָגִין, מַדּוֹרִין עַל מַדּוֹרִין אִית תִּמְןָן. **אַלְאָ** (שמות ר' ע"ב) גַּנְתָּא אַחֲרָא עַלְאָה קְדִישָׁא אִית לֵיהֶן לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וְהַהוּא גַּנְתָּא רְחִימָתָא דִילִיהָ, וְאַתְּדַבֵּק בַּיְהָ, וְלֹא אַתְּגַטֵּיר אַלְאָ לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּלַחְזֹדְוִי, דַהָוָא עַיִל בַּיְהָ. וְדָא אַחֲסִין קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַשְׁתְּפַחָא תִּדְרֵר עַמְהָוָן דְצִדְיקִיאָ. וּכְלָ שָׁבֵן לְאַשְׁתְּפַחָא בַּיְהָ בְּיַעֲקֹב, וְדָא זָמִין לֵיהֶן קְיִדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַעֲלָה עַמִּיהָ לְסִיעָא לֵיהֶן.

כְּגֻוּבָּא דָא, (בראשית כח) אָנוּ יְיָ אֱלֹהִי אֶבְרָהָם אָבִיךְ וְאֱלֹהִי יִצְחָק הָאָרֶץ וְגַוּ. תָּנוּ, מַלְמֵד שְׁבַת קְפָלָה לוֹ אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּכְיֵה אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, דָאַיהָ ד' מִאוֹת פְּרָסָה עַל ד' מִאוֹת פְּרָסָה, הַיְךְ אַתְּעָקְרָת מַאֲתָרָה, וַיִּתְבָּא תְּחוֹתָוִי. **אַלְאָ** אָרֶץ אַחֲרָא עַלְאָה קְדִישָׁא אִית לְקְוִידָשָׁא

בריך הוּא, וארץ יִשְׂרָאֵל אֲקָרֵי. וְהִיא תְּחוֹת דָּרְגָּא דִיעָקָב דָּקָאִים עַלְּהָ. וְאַחֲסִין לְהָ קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּגִינַּן רְחִימָתָא דְלְהֹן, לְדִירָא עַמְהוֹן, וְלְדִבְרָא לְהֹן, וְלְאַגְנָא לְהֹן מְפָלָא, וְאֲקָרֵי אָרֶץ חַיִם.

תָּא חֹזִי, אָסִיר לֵיה לְבָר נְשָׁה, לְאַסְטְּכָלָא בְּאַתָּר דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאִים בֵּיה, וְרְחִיקָא בֵּיה נְפִשְׁיה. וּמָה בְּמָה דְרָחִים קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, אָסִיר לְאַסְטְּכָלָא בֵּיה, בְּמָה דְרָחִיק עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה. דָתָא חֹזִי, אָסִיר לֵיה לְבָר נְשָׁה לְאַסְטְּכָלָא בְּקַשְׁת, בְּגִינַּן דָאִיהוּ חִיזּוֹ דְדִיוּקָנָא עַלְּהָ. אָסִיר לֵיה לְבָר נְשָׁה לְאַסְטְּכָלָא בְּאַת קִיּוֹמָא דִילִיה, בְּגִינַּן דָהּוּא רְמִיזּוֹ לְצִדְקָא דְעַלְמָא. אָסִיר לֵיה לְבָר נְשָׁה לְאַסְטְּכָלָא, בְּאַצְבָּעָן דְכְהָנִי, בְּשֻׁעַתָּא דְפָרָסִי יְדִיְהוּ, בְּגִינַּן דְתִמְןָ שְׁרִיא יְקָרָא דְמַלְכָא עַלְּהָ. וּמָה בְּאַתָּר קְדִישָׁא עַלְּהָ אָסִיר (דף פ"ד ע"ב) לְאַסְטְּכָלָא, בְּאַתָּר מַסְאָבָא רְחִיקָא לֹא כָל שְׁפִן. בְּגִינַּי כֵּה, אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים. רְבִי יְצָחָק אָמָר, וּמָה לְאַסְטְּכָלָא בְּהָוּ אָסִיר, לְמַפְלָח לְהָוּ, אוֹ לְמַעְבָּד לְהָוּ, עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

וּבְגִינַּי כֵּה, אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים. הַכ־ּא אַתָּא לְאוֹזָהָרָא לְהָוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּקָדְמִיתָא. לְקַבִּיל (שםות כ) לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל פְּנֵי. וְאֱלֹהִי מִסְכָּה לֹא תַּعֲשֶׂה לְכֶם, לְקַבִּיל לֹא תַּעֲשֶׂה לְךָ פֵּסֶל אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. לְקַבִּיל אֲנִי

י"י אליהיך, איש אמו ואביו תיראו. לך כל כיבד את אביך
ואת אמך. ואת שבתותי תשמרו, זכור את יום השבת
לקדשו. לא תשבעו בשמי לשקר. לא תשא את שם יי'
אליהיך לשוא. לא תגנוב, לא תגנוב. ולא תחש, ולא
תשקרו איש בעמיתה. לא תעגה ברעך עד שקר. מות
יוםת הנושא והגואה, לא תנאה. לא תעמוד על דם
רעך, לא תרצח. זה אוקמה, ועל דא כל לא
דאורייתא, בפרשタ דא.

אמר רבי חייא, בקדמיה, אבci יי' אליהיך. זכור את
יום השבת. לא תשא. לא תרצח. לא תנאה. לא
תגנוב. בלשנה יחידאי. והכא, אני יי' אליהיכם. איש
אמו ואביו תיראו, ואת שבתותי תשמרו. אל תפנו אל
האלילים. בלשנה דסגיאין. אלא תא חזוי, מיומא דהוו
ישראל שכחין בעלה, לא אשתחוו קמי קודשא בריך
הוא, בלבד חד, וברעותא חדא, כמה בההוא יומא
דקימנו בטורה דסיני. ועל דא כל לא אמר בלשון
יחידאי. לברור בלשנה דסגיאין, הנה לא אשתחוו כל
כך בההוא רעotta.

רבי אלעזר היה איזיל למחרמי לרבי יוסף ברבי שמעון בן
לקונニア חמי, והוא עמייה רבי חייא ורבי יוסף, בד
מטו חד ביהקל, יתבו תחות אילנא חדא. אמר רבי

אלעוזר, כל חד לימת מלה דאוריתא. פתח רבי אלעוזר ואמיר, (הושע יג) ואנבי יי' אלהיך הארץ מצרים ולאלים זולתי לא תדע. לא כתיב אשר הוצאהיך הארץ מצרים אלא אני יי' אלהיך הארץ מצרים, וכי הארץ מצרים הוה להו מלכאה, ולא מקדמת דגנא, והא כתיב (בראשית לה) ויאמר יעקב אל בניו הסירו את אלהי הגבר אשר בתוככם. וכתיב (בראשית לה) ונקומה ונעהה בית אל, ואת אמרת הארץ מצרים.

אלא, מן יומא דהוו ישראל בעולם, לא אשתחמודעו יקרא קודשא בריך הוא. בר בארעה דמצרים, דהוו בההוא פולחנא קשיא, וצוחו לקבליה, ולא אשתחנו מבימוסא דלהון לעלמיין. ותמן אתבחינו אbehתנא, כדhabaa מגו שפכה. (ס"א בפתחו רדhabaa מגו טפסא) ועוד, דהוו חמאן בכל יומא, כמה חרשין, כמה זיגין בישין, לאטעה לzon לבני נשא, ולא סטו מאראחא לימיינא ולשםאלא. ואף על גב דלא הו ידע כל פה ביקרא קודשא בריך הוא, אלא הו אולין בתר נימוסי אbehתהון.

ולבדת, כמו כמה נסין, וכמה גביראן, וגטלו לzon קודשא בריך הוא לפולחניה. ובгин דבלחו כמו כמה נסין ואתין בעיניהון, וכל איבונן אתין וגבירן.